

รายงานการวิ**จั**ย

เรื่อง

พัฒนาการข้อมผ้าฝ้ายด้วยถี่รรรมราติจากเปลือกด้นเสม็ดแดงใบมน

Development of Cotton Fabric Dyeing By Using Natural Dye From

Red Samed Bark (Eugennia Spicata Lamk.)

ชุฒิฮ์ บุญกำเหนิด

ภาควิชาวิทยาศาสหรัการอาหารและโภชนาการ คณะวิทยาศาสหรัและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

(ทุนอุดหนุนการวิจัยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี งบประมาณเงินรายได้ประจำปี 2549)

พัฒนาการย้อมผ้าฝ้ายด้วยสีธรรมชาติจากเปลือกดันเสม็ดแคงใบมน

Development of Cotton Fabric Dyeing By Using Natural Dye From

Red Samed Bark (Eugennia Spicata Lamk.)

สุณีย์ บุญกำเหนิด

บทกัดย่อ

การศึกษาพัฒนาการข้อมผ้าฝ้ายด้วยสีธรรมชาติจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษากรรมวิธีการสกัดสีจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมน 2) ศึกษาชนิดของสารช่วยข้อมที่มีผลต่อ
กุณภาพของผ้าฝ้ายข้อมสีธรรมชาติจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมน 3) ศึกษาความคงทนของสีข้อมจาก
เปลือกต้นเสม็ดแดงใบมนต่อการซัก 4) ศึกษาความคงทนของสีข้อมจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมนต่อแสง
5) พัฒนารปแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าข้อมด้วยสีจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมน

ผลการศึกษากรรมวิธีการสกัดสีจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมน พบว่าระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุด ในการตับสกัดสีและระยะเวลาที่เหมาะสมในการแช่ผ้าฝ้ายในน้ำสีคือ 120 นาทีเท่ากัน ชนิคของสารช่วยย้อมที่มีผลต่อคุณภาพของผ้าฝ้ายพบว่า การใช้เกลือ สารส้ม และจุนสี ที่ระดับความเข้มข้น ร้อยละ 1 2 3 และ 4 ของน้ำหนักน้ำสี สีของผ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย การใช้เกลือและสารส้มในปริมาณร้อยละ 4 ผ้าย้อมมีสีเข้มมากกว่าการใช้เกลือและสารส้มที่ระดับความ เข้มข้นร้อยละ 1 2 และ3 และการใช้จุนสีจะให้คำเฉลี่ยความเข้มของสีย้อมสูงสุด ผลการศึกษาความ คงทนของสีย้อมจากเปลือกค้นเสมีดแดงใบมนต่อการซัก พบว่าหลังผ่านการซักด้วยมือ 8 ครั้ง สีของผ้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการใช้เกลือและสารสัมในปริมาณร้อยละ 4 ของ ้ น้ำหนักน้ำสี ผ้าผู้คนบีสีเข้นมากกว่าการใช้เกล็กและสารส้น ที่ระดับความเข้นข้นร้อยละ 1 2 และ3 การใช้ จุนสีทุกระดับผ้าข้อมมีสีเข้มสูงสุด และผลการทคสอบความคงทนของสีข้อมจากเปลือกต้นเสม็ดแคงใบมน ต่อการซักด้วยเครื่อง AATCC Launder -Ometer พบว่าการใช้ถุนสีทุกระดับความเข้มข้น สีผ้ามีความ คงทนไม่ถึงระดับ 4 ผลการศึกษาความคงทนของสีย้อมจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมนต่อแสง พบว่า หลัง ผ่านการตากแสงจำนวน 20 ชั่วโมง สีของผ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระคับ 0.05 โดยการใช้ เกลือและสารสัมร้อยละ 4 ของน้ำหนักน้ำสี ผ้าย้อมมีสีเข็มมากกว่า การใช้เกลือและสารสัมร้อยละ 1 2 และ3 การใช้จุนสีทุกระคับ ผ้าย้อมมีสีเข้มสูงสุด และผลการทดสอบความคงทนของสีย้อมจากเปลือกต้น เสม็คแคงใบมนต่อแสงด้วยเครื่อง Xenon Weather Meter พบว่าการใช้จุนสีทุกระดับความเข้มขันสีผ้ามี ความคงทนระดับ 4

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่ย้อมด้วยสีจากเปลือกต้น เสม็ดแดงใบมน พบว่าผู้บริโภคขอมรับผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่ข้อมด้วยสีจากเปลือกดันเสม็ดแดงใบมนแบบ ปักด้วยวัสดุธรรมชาติมากที่สุด และเมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนการขอมรับระหว่างค่าเฉลี่ยของ ผลิตภัณฑ์กระเป๋าเป็นรายคู่โดยใช้การทดสอบเชฟเฟ่ (Scheffe Test) พบว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจ ต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่ย้อมด้วยสีจากเปลือกต้นเสม็ดแดงใบมนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่

Abstract

Development of Cotton Fabric Dyeing By Using Natural Dye From Red Samed Bark (*Eugennia Spicata* Lamk.)

The study was conducted to develop cotton fabric dyeing with the use of red samed bark. Specifically, the purposes of this study were (1) to find out an appropriate method ofdye extraction from the bark of red samed tree (2) to compare color intensity on dyed cotton fabrics where different types of dyeing auxiliaries were added in dye solution (3) to compare the colorfastness of red samed bark dye after washing (4)to compare the colorfastness of red samed bark dye after light exposure and (5) to develop styles of the bag which are made of red samed bark dyed cotton fabric.

The study on dye extract process found that the optimum time for both dye extraction and dye solution soaking process is 120 minutes. The experiment on the effectiveness of dyeing auxiliaries showed that using one percent, two percent, three percent and four percent of salt (sodium chloride), alum (potassium aluminium silicate) and blue vitriol (copper sulphate) by weight of dye solution gave different color intensity on cotton fabrics at the 0.05 level of significance. Using four percent of salt and alum gave darker shade than using one percent, two percent and three percent of such auxiliaries. However, blue vitriol gave the darkest shade. The experiment on colorfastness of red samed bark dye after washing showed that after eight washing cycles the dyed fabrics had different color intensity at the 0.05 level of significance. Dyed fabrics where four percent of salt and alum by weight of dye solution were added, revealed darker shade than the fabrics where one percent, two percent and three percent of salt and alum were added. Adding of one percent, two percent, three percent and four percent of blue yitriol produced the darkest shade. AATCC Launder-Ometer was used in the study of washing fastness of red samed bark dye. It was found that dyed fabrics using one percent to four percent of blue vitriol as dyeing auxiliaries had colorfastness less than level four. The result of light fastness test revealed that the fabrics had different color intensities at the 0.05 level of significance. Adding four percent of salt and alum by weight of dye solution gave darker shade fabric than adding one percent to three percent of such dyeing auxiliaries. Adding one percent to four percent of blue vitriol produced the darkest shade on dyed fabrics. Such samples had light fastness at level four when tested with Xenon Weather Meter.

The study on consumer preferences towards the styles of the bags made of samed bark dyed fabric showed that most of the consumers preferred the bags with natural material embroidery design. Scheffe' test was used to test the difference of preference score. It was found out that two pairs of the samples had different scores at the 0.05 level of significance.